

Tisková zpráva ze dne 23. července 2024

dTest: Kdo odpovídá za odložené věci na koupališti? Chtějte náhradu škody!

Téměř každý se už někdy setkal s nápisem „Za odložené věci neručíme“. Nápis typický pro čekárny, ale i fitness centra, koupaliště či některé restaurace a divadla. Tento přístup je tak rozšířený, že jde o jedno z nejčastějších porušování spotřebitelských práv, ač ani sami spotřebitelé většinou netuší, že tento nápis pro ně není podstatný a nijak nemění odpovědnost provozovatele. Víte, kdy můžete požadovat náhradu škody po provozovateli těchto zařízení?

Kdo nese odpovědnost? A v jakých případech?

Provozovatel zařízení, jehož provoz s sebou přináší pravidelné odkládání věcí, je ze zákona za jejich ztrátu nebo poškození odpovědný, pokud návštěvník svou věc odloží na místě, které je k tomu určené. „Není-li zde místo určené pro odkládání věcí nebo je-li takové místo zaplněné, odpovídá provozovatel za ztrátu nebo poškození věci i tehdy, pokud ji návštěvník odloží na místo, které je pro to obvyklé, nikoliv přímo určené,“ upřesňuje Eduarda Hekšová, ředitelka spotřebitelské organizace dTest. V praxi se tak můžeme setkat s případy, kdy hospodský v šatně pod věšák umístí oznámení, že za odložené věci neodpovídá. Opak je pravdou, že zákona je za odložené oblečení odpovědný, stejně jako za obvyklý obsah jejich kapes. Pokud je věšák plný, host většinou svršek odloží na obvyklé, i když ne k tomu určené místo – přehodí svršek přes židli. I v tomto případě odpovídá za odloženou věc zpravidla hospodský. Právě slovo „zpravidla“ je v tomto případě zásadní, neboť se provozovatel může odpovědnosti zprostit.

Zaprvé tehdy, když je návštěvník odloží věc, kterou v daném zařízení není nutné ani obvyklé odkládat. Může jít například o situaci, kdy se návštěvníkovi ve fitness centru z šatní skříňky ztratil notebook. Za tuto ztrátu provozovatel není odpovědný, protože notebook není věc, kterou je nutné nebo obvyklé s sebou nosit na sportoviště. Naopak je odpovědný za ztrátu peněženky nebo mobilního telefonu, neboť jde o osobní věci, které je dnes obvyklé nosit v zásadě všude.

Zadruhé není provozovatel odpovědný za ztrátu nebo poškození věci v případě, kdy návštěvník má danou věc v bezprostředním dohledu. Jako příklad můžeme uvést situaci, kdy si host kavárny přes sousední židli odložil kabát a byl u něj po celou dobu přítomný. Zloděj však využil jeho nepozornosti a kabát mu přesto odcizil. Šlo o věc v bezprostředním dohledu návštěvníka, a proto nejde o odloženou věc a provozovatel není za její ztrátu odpovědný.

Zatřetí není provozovatel odpovědný, pokud místo, z něhož se věc ztratí, není pro odkládání věcí ani určené, ani obvyklé. Místem obvyklým pro odkládání věcí může být např. i ručník/lehátko na pláži u koupaliště. Pokud však provozovatel zřídil návštěvníkům skříňky, kam si mohou (zejména dražší) věci uložit a skříňky nebyly plné a návštěvníci si tam přesto věci neodloží, neboť chtěli svou elektroniku používat přímo na pláži, není provozovatel za takovou ztrátu následně odpovědný. Opačná by byla situace, kdyby byly

dTest, o.p.s.

Černomořská 419/10
101 00 Praha 10
tel.: +420 241 404 922
fax: +420 241 406 533
dtest@dtest.cz
www.dtest.cz

IČ: 45770760
DIČ: CZ45770760
zápis u Městského
soudu v Praze,
oddíl O, vložka 1277

bankovní účet:
2700029989/2010
Fio banka, a. s.

skříňky plné a návštěvník musel odložit své věci na lehátku, tehdy by za tuto ztrátu provozovatel odpovídal.

Časté chyby provozovatelů

Provozovatel zařízení nemůže svoji odpovědnost za ztrátu nebo poškození odložených věcí návštěvníka jednostranně vyloučit nějakou vývěskou. V případě, že je návštěvníkem spotřebitel, nelze se na vyloučení odpovědnosti ani dohodnout. K takové dohodě by se nepřihlíželo. „Ačkoliv provozovatel odpovídá za odložené věci ze zákona, a tedy by měl ve vlastním zájmu přijmout vhodná opatření, kterými ztrátě věcí předejde, není podle nás vyloučené, aby taková opatření zpoplatnil. Musí o tom však spotřebitele informovat jasně a s předstihem,“ dodává Hekšová.

Například provozovatel fitness centra v provozním řádu a také v prostoru šaten na ceduli uvádí, že neodpovídá za odložené věci. Taková sdělení nemají pro jeho odpovědnost vůbec žádný význam, za věci návštěvníků je odpovědný. Provozovatel navíc za malý poplatek půjčuje návštěvníkům zámky na skříňky, což uvádí v ceníku hned u vstupu. Takový přístup je možný. Zpoplatňování základních služeb ukazuje na „zákaznickou přívětivost“ podnikatele, není však zákonem zakázané.

Jak uplatnit náhradu škody?

Právo na náhradu škody způsobené ztrátou nebo poškozením odložené věci je nutné u provozovatele zařízení uplatnit nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy se návštěvník o škodě dozvěděl. Zpravidla se tento den kryje se dnem, kdy ke škodě došlo. Pokud by právo nebylo v této 15denní lhůtě uplatněno, tak zaniká. Naopak provozovatel má nárok na náhradu škody vůči tomu, kdo danou věc odcizil. V závislosti na způsobu, resp. hodnotě odcizené věci pak lze uvažovat o trestném činu krádeže.

Kontakt pro média:

Lucie Korbiliusová

media@dtest.cz, tel.: +420 604 556 874

dTest, o.p.s. je největší českou spotřebitelskou organizací, která v ČR působí již od roku 1992. Je vydavatelem spotřebitelského časopisu dTest, na jehož stránkách jsou publikovány výsledky nezávislých a objektivních testů produktů, varování před nebezpečnými a zdravotně závadnými výrobky, informace o spotřebitelských právech a rady, jak tato práva účinně uplatňovat. dTest je součástí mezinárodní organizace International Consumer Research and Testing (ICRT) a evropské spotřebitelské organizace BEUC.

Poradenská linka časopisu dTest – 299 149 009 – je v provozu každý pracovní den od 9 do 17 hodin a spotřebitelé na ní mohou konzultovat s právními poradci časopisu dTest nejrůznější spotřebitelské problémy, a to za cenu běžného tarifu volání. Od spuštění v roce 2010 této možnosti využily již statisíce spotřebitelů a poradenská linka časopisu dTest se tak stala první a nejvyhledávanější cestou k řešení potíží, se kterými se zákazníci na trhu setkávají.